

CERCETĂRI PRIVIND PROBLEMA TRANSPORTULUI, I

de

PAUL NEY
(Cluj)

Lucrarea de față încearcă să grupeze unele probleme legate de teoria problemei de transport, în jurul noțiunii de *nul-matrice*, folosindu-se o formulare matricială. Lucrarea se bazează pe ideea că nul-matricile au un caracter invariant față de restricțiile problemei de transport.

§ 1. Preliminarii

1.1. Notatii.

Se va nota cu $\mathcal{M}(m, n)$ mulțimea matricilor cu m linii și n coloane, cu $\mathcal{M}^+(m, n)$ mulțimea matricilor de tipul (m, n) cu elemente pozitive, cu $\mathcal{M}^-(m, n)$ mulțimea matricilor de tipul (m, n) cu elemente negative, cu $\mathcal{M}^{+,0}(m, n)$ mulțimea matricilor de tipul (m, n) cu elemente nenegative, cu $\mathcal{M}^{-,0}(m, n)$ mulțimea matricilor de tipul (m, n) cu elemente nepozitive, cu \mathcal{M}^0 mulțimea tuturor matricilor cu toate elemente 0 (indiferent de tipul matricei). Evident, mulțimile $\mathcal{M}^+(m, n)$, $\mathcal{M}^-(m, n)$, $\mathcal{M}^{+,0}(m, n)$ și $\mathcal{M}^{-,0}(m, n)$ sînt incluse în $\mathcal{M}(m, n)$.

Fie $A = \|a_{ij}\|_{m, n}$ și $B = \|b_{ij}\|_{m, n}$ două matrici din $\mathcal{M}(m, n)$. Se va nota cu $A * B$ produsul pe componente al lui A cu B :

$$A * B = \|a_{ij} \cdot b_{ij}\|_{m, n}$$

Se va nota cu $(A|B)$ produsul scalar al matricilor A și B .

$$(A|B) = \sum_{\substack{i=1, m \\ j=1, n}} a_{ij} b_{ij}.$$

Matricea a cărei componente sînt toate egale cu x se va nota: \mathbf{x} . Astfel $\mathbf{1}$ este matricea $\|\mathbf{1}\|_{m,n}$, iar $\mathbf{0}$ este matricea $\|\mathbf{0}\|_{m,n}$.

Semnul \blacksquare va simboliza sfîrșitul unei demonstrații.

1. 2. Doi operatori de comprimare.

Definiția 1.2.1. Se numește „coloană de A ” matricea

$$\mathcal{C}(A) = \left\| \sum_{j=1}^n a_{ij} \right\|_{m,1}$$

Se numește „linie de A ” matricea $\mathcal{L}(A) = \left\| \sum_{i=1}^m a_{ij} \right\|_{1,n}$, ($A = \|a_{ij}\|_{m,n}$).

Propoziția 1.2.1. Au loc egalitățile:

$$\mathcal{L}(\mathcal{C}(A)) = \mathcal{C}(\mathcal{L}(A)) = \|(A|\mathbf{1})\|_{11}$$

Propoziția 1.2.2. Operatorii \mathcal{L} și \mathcal{C} sînt liniari.

În cele ce urmează vom introduce o relație de echivalență în mulțimea matricilor de același tip (m, n) .

Definiția 1.2.2. Fie $A, B \in \mathcal{M}(m, n)$. A este echivalent cu B dacă și numai dacă $\mathcal{L}(A) = \mathcal{L}(B)$ și $\mathcal{C}(A) = \mathcal{C}(B)$.

Notăm în acest caz $A \sim B$.

Propoziția 1.2.3. Relația „ \sim ” definită prin definiția 1.2.2. este o relație de echivalență.

Demonstrația este imediată. \blacksquare

Clasa de echivalență a matricei A se va nota cu \tilde{A} .

Propoziția 1.2.4. Fie $A = \|a_{ij}\|_{m,n}$ și $B = \|b_{ij}\|_{m,n}$. Are loc formula

$$(A|B) = (A_1|B_1) + b(A_1|\mathbf{1}) + a(B_1|\mathbf{1}) + a \cdot b \cdot m \cdot n,$$

unde

$$a = \min_{i,j} a_{ij}, \quad b = \min_{i,j} b_{ij}, \quad A_1 = A - a, \quad B_1 = B - b.$$

Demonstrația se scrie

$$\begin{aligned} (A|B) &= (A_1 + \mathbf{a}|B_1 + \mathbf{b}) = (A_1|B_1) + (\mathbf{b}|A_1) + (\mathbf{a}|B_1) + (\mathbf{a}|\mathbf{b}) = \\ &= (A_1|B_1) + b(A_1|\mathbf{1}) + a(B_1|\mathbf{1}) + abmn. \quad \blacksquare \end{aligned}$$

1.3. Nul-matrice

Definiția 1.3.1. Fie $A \in \mathcal{M}(m, n)$. A se numește nul-matrice dacă au loc relațiile:

$$\mathcal{L}(A) \in \mathcal{M}^0, \quad \mathcal{C}(A) \in \mathcal{M}^0$$

Vom nota $\Theta(m, n) = \{\theta | \theta \in \mathcal{M}(m, n), \mathcal{C}(\theta) \in \mathcal{M}^0, \mathcal{L}(\theta) \in \mathcal{M}^0\}$

Propoziția 1.3.1. Dacă θ este o nul-matrice, atunci $(\theta|\mathbf{1}) = 0$.

Demonstrația se reduce la aplicarea propoziției 1.2.1. \blacksquare

Propoziția 1.3.2. Fie $A, B \in \tilde{\mathcal{M}}$. Atunci $A - B$ și $B - A$ sînt nul-matrici.

Demonstrația $\mathcal{C}(A - B) = \mathcal{C}(A) - \mathcal{C}(B) \in \mathcal{M}^0$ și $\mathcal{L}(A - B) = \mathcal{L}(A) - \mathcal{L}(B) \in \mathcal{M}^0$.

Propoziția 1.3.3. Fie $A, B \in \tilde{\mathcal{M}}$. Atunci există θ_A, θ_B două nul-matrici astfel ca $A + \theta_A = B$ și $B + \theta_B = A$.

Propoziția 1.3.4. $\Theta(m, n)$ este un spațiu vectorial peste corpul \mathbf{R} al numerelor reale.

Demonstrație. Se pot verifica axiomele spațiului vectorial $\Theta(m, n)$ este închis în raport cu operația de înmulțire cu scalari din \mathbf{R} și astfel orice combinație liniară din $\Theta(m, n)$ aparține lui $\Theta(m, n)$.

Elementul nul al lui $\Theta(m, n)$ este $\mathbf{0}$ iar inversa nul-matricei θ este $-\mathbf{1} \cdot \theta$. \blacksquare

Vom construi un șir particular de nul-matrici $(M_k)_{k=\overline{1, r}}$ unde $r = (m-1)(n-1)$, k se va scrie sub forma $k = (p-1)(n-1) + q$ unde $p = \overline{1, m-1}$ și $q = \overline{1, n-1}$. Definim astfel matricea M_k :

$$(1) \quad M_k = M_{(p-1)(n-1)+q} = \|\delta_i^p \delta_j^q - \delta_i^p \delta_j^{q+1} - \delta_i^{p+1} \delta_j^q + \delta_i^{p+1} \delta_j^{q+1}\|_{m,n}$$

unde δ_u^v este simbolul lui Kronecker $\delta_u^v = \begin{cases} 1 & u = v \\ 0 & u \neq v. \end{cases}$

Propoziția 1.3.5. Matricile (1), pentru $k = \overline{1, r}$ formează o bază pentru spațiul $\Theta(m, n)$.

Demonstrație. Vom arăta că o combinație liniară

$$(2) \quad \sum_{k=1}^r \alpha_k M_k$$

este egală cu 0 dacă și numai dacă avem $\alpha_k = 0$ pentru $k = \overline{1, r}$. Termenul general al matricii (2) este dat de

$$(3) \quad t_{ij} = \sum_{\substack{p=1, m-1 \\ q=1, n-1}} \alpha_{(p-1)(n-1)+q} (\delta_i^p \delta_j^q - \delta_i^p \delta_j^{q+1} - \delta_i^{p+1} \delta_j^q + \delta_i^{p+1} \delta_j^{q+1})$$

Vom avea termeni diferiți de 0 în însumarea (3) numai în cazurile:

$$p = i, q = j; \quad p = i, q = j - 1; \quad p = i - 1, q = j;$$

$$p = i - 1, q = j - 1,$$

deci obținem:

$$(4) \quad t_{ij} = \alpha_{(i-1)(n-1)+j} - \alpha_{(i-1)(n-1)+j-1} - \alpha_{(i-2)(n-2)+j} + \alpha_{(i-2)(n-1)+j-1}$$

unde $i = \overline{1, m}$, $j = \overline{1, n}$. Acolo unde apare $p < 0$ sau $q = 0$ se consideră

$$\alpha_{(p-1)(n-1)+q} = 0.$$

Dacă $\alpha_k = 0$ pentru $k = \overline{1, r}$ atunci evident (2) este egală cu 0. Invers, vom arăta prin inducție că $t_{ij} = 0 \forall i, j$ implică $\alpha_k = 0 \forall k$.

$$\text{Are loc} \quad \alpha_1 = \alpha_{0(n-1)+1} = t_{11} = 0.$$

Presupunem că toți α_k pînă la α_l sînt egali cu 0; vom arăta că și $\alpha_{l+1} = 0$. Fie $l = (u-1)(n-1) + v$

$$l+1 = \begin{cases} (u-1)(n-1) + v + 1 & \text{dacă } 1 \leq v < n-1 \\ u(n-1) + 1 & \text{dacă } v = n-1. \end{cases}$$

$t_{u, v+1} = 0$ implică

$$(5) \quad \alpha_{(u-1)(n-1)+v+1} - \alpha_{(u-1)(n-1)+v} - \alpha_{(u-1)(n-1)+v} + \alpha_{(u-2)(n-1)+v-1} = 0.$$

Ultimii 3 termeni din egalitatea de mai sus sînt 0, căci fac parte din șirul (α_k) $k = \overline{1, l}$, deci $\alpha_{l+1} = 0$ pentru $1 \leq v < n-1$.

$$t_{u+1, v} = 0 \text{ implică}$$

$$(6) \quad \alpha_{u(n-1)+1} - \alpha_{u(n-1)+0} - \alpha_{u(n-1)+0} + \alpha_{(u-1)(n-1)-1} = 0.$$

Ultimii 3 termeni din (6) fiind nuli, rezultă $\alpha_{l+1} = 0$ pentru $v = n-1$.

Fie $\theta = \begin{bmatrix} \theta_{11} & \dots & \theta_{1n} \\ \vdots & & \vdots \\ \theta_{m1} & \dots & \theta_{mn} \end{bmatrix}$ o nul-matrice. Coeficienții α_k ai dezvoltării

lui θ după M_1, \dots, M_r se obțin în felul următor: Dacă notăm $(M)_{(p, q)}$ elementul de pe linia p și coloana q a matricii M , atunci

$$(7) \quad \alpha_k = \alpha_{(p-1)(n-1)+q} = \left(\theta - \sum_{i=1}^{k-1} \alpha_i M_i \right)_{(p, q)}$$

Această dezvoltare este unică.

Observația 1.3.1. Menționăm (fără demonstrație) faptul că $A, B \in \Theta(m, n)$ implică $A \cdot B \in \Theta(m, n)$.

1.4. Probleme de calcul

a) Fiind dată o matrice $M \in \mathcal{M}(m, n)^{+, 0}$, să se determine o nul-matrice θ astfel ca $M + \theta \in \mathcal{M}(m, n)^{+, 0}$

$$(8) \quad \text{Notăm } \Sigma(M) = \{\theta | \theta \in \Theta(m, n), M + \theta \in \mathcal{M}(m, n)^{+, 0}\}$$

b) Fiind dată o matrice $M \in \mathcal{M}(m, n)^+$, să se determine o nul-matrice astfel ca să se realizeze una din relațiile

$$(\theta|M) > 0, \quad (\theta|M) = 0, \quad (\theta|M) < 0.$$

Introducem notațiile

$$(9) \quad \begin{aligned} \Sigma^+(M) &= \{\theta | \theta \in \Theta(m, n), (\theta|M) > 0\} \\ \Sigma^0(M) &= \{\theta | \theta \in \Theta(m, n), (\theta|M) = 0\} \\ \Sigma^-(M) &= \{\theta | \theta \in \Theta(m, n), (\theta|M) < 0\}. \end{aligned}$$

Evident $\Sigma^+(M) \cup \Sigma^0(M) \cup \Sigma^-(M) = \Theta(m, n)$.

Propoziția 1.4.1. $\Sigma^\circ(M)$ este un subspațiu vectorial al lui $\Theta(m, n)$.

Demonstrație. Este evident, căci $\Sigma^\circ(M)$ este mulțimea zerourilor funcționalei liniare $f(x) = (X|M)$ unde $X \in \Theta(m, n)$ ■.

Propoziția 1.4.2. Au loc afirmațiile:

1. $\Sigma^+(M)$ și $\Sigma^-(M)$ sînt închise față de operația de adunare și înmulțire cu scalari pozitivi.

2. dacă $\theta \in \Sigma^+(M)$ atunci $(-\theta) \in \Sigma^-(M)$.

2.1. Funcționala „T”

Se consideră produsul cartezian

$$(10) \quad \mathcal{M}(m, n)^+ \times \mathcal{M}(m, n)^+ \times \mathcal{M}(m, n)^+$$

Fiecărui triplet (M_1, M_2, M_3) din (10), astfel că $\mathcal{L}(M_2) = \mathcal{L}(M_3)$ îi corespunde o problemă de transport și invers. M_1 corespunde matricii costurilor — o vom nota cu C , M_2 corespunde matricii necesarului — o vom nota cu N , iar M_3 corespunde matricii disponibilului — o vom nota cu D . X este o soluție oarecare a problemei de transport dacă $\mathcal{L}(X) = D$, $\mathcal{C}(X) = N$.

Vom nota cu $\mathcal{T}(m, n)$ mulțimea tripletelor (M_1, M_2, M_3) din (10) pentru care $\mathcal{L}(M_2) = \mathcal{C}(M_3)$.

Fie $(C, N, D) \in \mathcal{T}(m, n)$. Atașat acestui triplet vom defini o funcție notată $T(C, N, D; X)$. Domeniul de definiție al acestei funcții va fi mulțimea $\{X | X \in \mathcal{M}(m, n)^+, \mathcal{C}(X) = N, \mathcal{L}(X) = D\}$ iar domeniul valorilor va fi mulțimea \mathbf{R} a numerelor reale. Valoarea funcției pentru X din domeniul de definiție va fi $T(C, N, D; X) = (C|X)$. Această funcție este tocmai funcția de scop a problemei de transport reprezentate prin tripletul (C, N, D) .

Fie α, β, γ și δ numere nenegative.

Propoziția 2.1.1. Dacă $(C_1, N_1, D_1), (C_2, N_2, D_2) \in \mathcal{T}(m, n)$ atunci tripletul

$$(11) \quad (\alpha C_1 + \beta C_2, \gamma N_1 + \delta N_2, \gamma D_1 + \delta D_2) \text{ aparține lui } \mathcal{T}(m, n).$$

Dacă X_1, X_2 sînt soluții ale problemelor de transport (C_1, N_1, D_1) respectiv (C_2, N_2, D_2) atunci $\gamma X_1 + \delta X_2$ va fi soluție pentru problema (11).

Demonstrație. Vom arăta că $\mathcal{L}(\gamma N_1 + \delta N_2) = \mathcal{C}(\gamma D_1 + \delta D_2)$

$$\begin{aligned} \mathcal{L}(\gamma N_1 + \delta N_2) &= \gamma \mathcal{L}(N_1) + \delta \mathcal{L}(N_2) = \gamma \mathcal{C}(D_1) + \delta \mathcal{C}(D_2) = \\ &= \mathcal{C}(\gamma D_1 + \delta D_2) \end{aligned}$$

Privitor la $\gamma X_1 + \delta X_2$ are loc

$$\mathcal{L}(\gamma X_1 + \delta X_2) = \gamma D_1 + \delta D_2 \quad \mathcal{C}(\gamma X_1 + \delta X_2) = \gamma N_1 + \delta N_2.$$

Definiția 2.1.1. Un cuadruplu (C, N, D, X) se va numi cuadruplu compatibil dacă $(C, N, D) \in \mathcal{T}(m, n)$ și $\mathcal{L}(X) = N$, $\mathcal{C}(X) = D$.

Definiția 2.1.2. Fie (C, N, D, X) un cuadruplu compatibil. Se numește soluție optimă a problemei (C, N, D) , un element $S \in \tilde{X}$ astfel încît să aibă loc

$$(12) \quad T(C, N, D; S) = \min_{X \in \tilde{X}} T(C, N, D; X).$$

Dacă $(C|X) > (C|Y)$, spunem că Y este o soluție mai bună decît X .

2.2. Probleme de transport înrudite.

Definiția 2.2.1. Cuadruplul (C, N, D, X) este înrudit cu (C_1, N_1, D_1, X_1) dacă

$$C = \lambda C_1 \quad N = \mu N_1 \quad D = \mu D_1 \quad (\lambda > 0, \mu > 0)$$

Mulțimea cuadrupletelor înrudite se notează cu $[C, N, D]$.

Propoziția 2.2.1. Au loc relațiile

$$T\left(\sum_{i=1}^p \lambda_i C_i, N, D; X\right) = \sum_{i=1}^p \lambda_i T(C_i, N, D; X)$$

$$T\left(C, \sum_{i=1}^q \mu_i N_i, \sum_{i=1}^q \mu_i D_i; \sum_{i=1}^q \mu_i X_i\right) = \sum_{i=1}^q \mu_i T(C, N_i, D_i; X_i)$$

unde $(C_i, N_i, D_i, X_i) \in [C_i, N_i, D_i]$ $i = \overline{1, p}$ și $(C, N_i, D_i, X_i) \in [C, N_i, D_i]$ $i = \overline{1, q}$.

Fie acum (C, N, D, X) și (C', N', D', X') două cuadruple compatibile

$$\begin{aligned} N &= \|n_{ij}\|_{m, 1}, & N' &= \|n'_{ij}\|_{m, 1}, & D &= \|d_{ij}\|_{1, n}, & D' &= \|d'_{ij}\|_{1, n}, \\ X &= \|x_{ij}\|_{m, n}, & X' &= \|x'_{ij}\|_{m, n}. \end{aligned}$$

Notăm

$$\alpha = \min \left(\min_i \frac{n'_{i1}}{n_{i1}}, \min_j \frac{d'_{1j}}{d_{1j}}, \min_{i,j} \frac{x'_{ij}}{x_{ij}} \right) \text{ și}$$

$$N_1 = \alpha N, D_1 = \alpha D, X_1 = \alpha X, N_2 = N' - N_1, D_2 = D' - D_1, \\ X_2 = X' - X_1.$$

Cu aceste notații, se poate enunța

Propoziția 2.2.2. *Are loc relația*

$$T(C, N + N', D + D'; X + X') = (1 + \alpha) T(C, N, D, X) + \\ + T(C, N_2, D_2; X_2).$$

Demonstrație.

$$T(C, N + N', D + D'; X + X') = T(C, N + \alpha N_1 + N_2, D + \alpha D + D_2, \\ X + \alpha X + X_2) = T(C, (1 + \alpha)N + N_2, (1 + \alpha)D + D_2, (1 + \alpha)X + X_2) \\ \text{tot așa } \mathcal{L}(X_2) = D_2 \text{ și } \mathcal{O}(X_2) = N_2. \blacksquare$$

Asemănător celor de mai sus, considerăm (C, N, D, X) și (C', N, D, X) cuadruple compatibile $C = \|c_{ij}\|_{m,n}$, $C' = \|c'_{ij}\|_{m,n}$.

Notăm

$$\alpha = \min_{i,j} \frac{c'_{ij}}{c_{ji}}, C_1 = \alpha C, C_2 = C' - C_1.$$

Cu aceste notații se poate enunța

Propoziția 2.2.3. *Are loc*

$$T(C + C', N, D; X) = T((1 + \alpha)C, N, D; X) + T(C_2, N, D; X). \blacksquare$$

Demonstrație.

$$T(C + C', N, D, X) = T(C + \alpha C + C_2, N, D; X) = \\ = T((1 + \alpha)C, N, D; X) + T(C_2, N, D; X) \blacksquare$$

§ 3. Nul-matrici și soluțiile optimale

3.1. Propoziții de existență.

Fie $(C, N, D) \in \mathcal{T}(m, n)$ și X astfel că $\mathcal{L}(X) = D$, $\mathcal{O}(X) = N$. Se vor folosi mulțimile (8) și (9).

Propoziția 3.1.1. *Dacă $\theta \in \Sigma^-(C) \cap \Sigma(X)$ atunci $Y = X + \theta$ este o soluție îmbunătățită.*

Demonstrație. $\theta \in \Sigma(X)$ deci $X + \theta \in X$, $\theta \in \Sigma(C)$ implică $(X + \theta|C) = (X|C) + (\theta|C) < (X|C)$ ■

Propoziția 3.1.2. *În $\Sigma^-(C) \cap \Sigma(X)$ există cel puțin o nul-matrice θ astfel ca $S = X + \theta$ să fie o soluție optimală.*

Demonstrație. $\theta = S - X \in \Sigma(X)$ și întrucît $(S|C) < (X|C)$ rezultă că $S - X \in \Sigma^-(C)$ ■

Propoziția 3.1.3. *Fie S o soluție optimală; fiecărei nul-matrici din $\Sigma(S) \cup \Sigma^{\circ}(C)$ îi corespunde o soluție optimală și invers.*

Demonstrație. Fie $\theta \in \Sigma(S) \cap \Sigma^{\circ}(C)$ atunci $S + \theta$ este o soluție optimală, căci $(C|S + \theta) = (C|S) + (C|\theta) = (C|S)$. S își corespunde prin matricea θ , $S + \theta = S$. ■

Propoziția 3.1.4. *Fie S o soluție optimală și $\alpha > 0$, atunci*

$$T(\alpha C, N, D; S) = \alpha T(C, N, D, S),$$

adică S este soluție optimală atât pentru (C, N, D) cât și pentru $(\alpha C, N, D)$.

Demonstrație. Egalitatea $(\alpha C|X) = \alpha(C|X)$ implică rezultatul de mai sus. ■

3.2. O reformulare a problemei de transport

Fie $(C, N, D) \in \mathcal{T}(m, n)$ și X astfel că $\mathcal{L}(X) = D$, $\mathcal{O}(X) = N$. Nul-matricea θ astfel că $X + \theta = S$ este o soluție optimală se exprimă astfel:

$$(13) \quad \theta = \sum_{i=1}^r \lambda_i M_i$$

θ fiind încă o necunoscută, λ_i se vor considera necunoscute.

Propoziția 3.2.1. *Are loc egalitatea*

$$\min_{x \in \bar{X}} T(C, N, D; X) = \min_{\theta \in \Sigma(X)} T(C, N, D; X + \theta).$$

Demonstrația este o consecință a propoziției 3.1.2. În baza acestei propoziții putem enunța astfel problema de transport:

Dându-se $(C, N, D) \in \mathcal{T}(m, n)$ și X astfel că $\mathcal{L}(X) = D$ și $\mathcal{O}(X) = N$ să se determine θ^ astfel ca:*

$$(14) \quad (C|\theta^*) = \min_{\theta \in \Sigma(X)} (C|\theta)$$

Fie $\theta = \|\theta_{ij}\|_{m,m}$, $X = \|x_{ij}\|_{m,n}$; $\theta + X \in \mathcal{M}_{(m,n)}^{+,0}$
înseamnă analitic

$$(15) \quad x_{ij} + \theta_{ij} \geq 0 \quad (\forall i, j).$$

Înlocuind pe θ în (14) cu exprimarea (13) se obține

$$(16) \quad (C|\theta) = \left(C \left| \sum_{i=1}^r \lambda_i M_i \right. \right) = \sum_{i=1}^r \lambda_i (C|M_i).$$

Considerând λ_i variabile oarecare se va cere minimizarea expresiei

$$\sum_{i=1}^r \lambda_i \xi_i \quad (\text{unde } \xi_i = (C|M_i))$$

ținând cont de restricțiile (15).

În restricțiile (15) se poate înlocui θ_{ij} prin

$$(17) \quad \theta_{ij} = \lambda_{(i-2)(n-1)+j-1} - \lambda_{(i-2)(n-1)+j} + \lambda_{(i-1)(n-1)+j-1} - \lambda_{(i-1)(n-1)+j}$$

în baza considerentelor din paragraful 1 și astfel restricțiile se transcriu asupra lui λ_k $k = \overline{1, r}$:

$$(18) \quad x_{ij} + \lambda_{(i-2)(n-1)+j-1} - \lambda_{(i-2)(n-1)+j} + \lambda_{(i-1)(n-1)+j-1} - \lambda_{(i-1)(n-1)+j} \geq 0 \quad (\forall i, j).$$

(18) este un sistem cu $m \cdot n$ în ecuații cu $(m-1)(n-1)$ necunoscute care pot lua valori de orice semn. Coeficienții necunoscutelor sînt numai 1 sau -1. Într-o inecuație din sistemul (18) apar cel mult 4 necunoscute.

În partea a doua a lucrării se vor generaliza unele rezultate, pentru problemele de transport multidimensionale.

RECHERCHES SUR LE PROBLÈME DE TRANSPORT, I

RÉSUMÉ

Dans ce travail on a essayé d'étudier le problème de transport à l'aide de la notion de „nule-matrice”, en utilisant un langage matriciel.

Une nule-matrice est définie comme une matrice dont la somme des éléments de chaque ligne et de chaque colonne est 0; ça assure pour ces

matrices une caractère de neutralité vis-à-vis des restrictions du problème de transport.

Dans la deuxième partie on généralise ces considérations au problème de transport multidimensionnel.

BIBLIOGRAFIE

- [1] Berge, C., *Théorie des graphes et ses applications*. Dunod, 1959.
[2] Ionescu, H., Mirescu, P., Nădejde, I., *Programarea liniară*. Ed. Ști. București 1964.
[3] Simonard, M., *Programmation linéaire*. Dunod, Paris, 1962.

Primit la 3. III, 1972.

Academia Republicii Socialiste România
Filiala din Cluj
Institutul de calcul